

Gdzie to jest:

Dulowa i Puszcza Dulowska położona jest w Małopolsce Zachodniej, 35 km od Krakowa, 45 km od Katowic w pow. chrzanowskim, gmina Trzebinia. Przez Dulową przebiega linia kolejowa Kraków – Katowice, z przystankiem w Dulowej, oraz Droga Krajowa nr 79. Kraków – Trzebinia – Katowice.



Autorzy questu:

Steć Anna, Duda Halina, Steć Łukasz, Duda Stanisław

Kontakt

Halina Duda, tel. 501 212 847
Monika Wolszewska, tel. 507-700-000
Łukasz Smółka tel. 600 681 760
dulowa@miejscacharakterem.pl
FB: www.facebook.com/dulowa

Tematyka

Wyprawa do ciekawych i mało znanych zakątków Dulowej jest okazją do odkrycia świata, który zaginął – ukrytych miejsc, zapomnianych historii. Trasa prowadzi przez starą część Dulowej, obok młyna, dawnego folwarku, a także przez niezwykle tajemniczy jar, w którym... No właśnie, wszystkiego wkrótce się dowiesz. Na wędrówkę zaprasza dulowski duszek Dulek. Razem łatwo odgadniecie zagadki i odnajdziecie ukryty skarb.

Początek questu

Gra rozpoczyna się na placu obok Ochotniczej Straży Pożarnej w Dulowej (ul. Brata Alberta 1), przy wielkim kamieniu, który znajduje się między drzewami na małym wzgórku za boiskiem.

Nagroda:

Po pokonaniu wszystkich etapów gry i wpisaniu liter tworzących hasło, czeka Cię niespodzianka – (jaka?)



Zaginiony świat, czyli wyprawa do ukrytych miejsc i zapomnianych historii o Dulowej

Quest



Człowiek – najlepsza inwestycja.
Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

1. Jestem Dulek, wiejski duszek,
Wyglądam jak nici kłębuszek.
Ja Cię przez wieś przeprowadzę,
Tajemnice Dulowej zdradzę.

2. Skąd nazwa Dulowa się wzięła?
Prawda ta gdzieś zaginęła.
Może od prastarych jarów się wywodzi,
A może od nazwiska Dula pochodzi.

3. Kamień na górcie jest na cześć prządki,
Która robiła przędzę na koronki.
Na kołowrotku sprawnie przędła nici,
Tu jedną szarpnie, tam drugą uchwyci.

4. Kamienną prządkę z prawej strony zostaw
I na mostku swoją nogę postaw.
Z lewej miniesz drzew ciekawych rządę,
To bardzo rzadki szwedzki jarząbek.

5. Na skrzyżowaniu w prawo skrócić trzeba.
Wtedy zobaczysz domek z drzewa.
Jesteś na ulicy Floriana,
A tu kolejna historia zapomniana.

6. W tej stuletniej chacie szkoła była,
Gdzie się dulowska brać uczyła.
Żeby nam belfer nie dał piór i kałamarzy,
Idźmy dalej Floriana, zobaczmy, co się wydarzy.

7. Po lewej stronie szukaj na drewnianej ścianie,
Chrystus w kapliczce cię zastanie.
Spisz numer domu, nie zdradzaj nikomu, Że numer ten właśnie
to

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

15 10 13 9

8. Ten Chrystus Frasobliwy też jest zaginiony,
Ze stacji Drogi Krzyżowej został wyrzucony.
Znalazł sobie więc miejsce w kapliczkach przydrożnych,
Tu wspiera przechodniów i ludzi pobożnych.

9. Teraz zagadkę małą ci damy,
Idź dalej i szukaj Jezusowej mamy.
Stamtąd kroków 80 przejdiesz
I w prawo, ostrożnie nad rzeczkę zejdiesz.

10. Spójrz na nosidło wykute w kamieniu.
Takim nosidłem na silnym ramieniu
Dwa pełne cebryki wody powieszono,
Prosto do domów były zanoszone.

11. Znajdź literkę na kamieniu.
To jest

--

 – zapisz w oka mgnieniu.

4

Odпочnijmy chwilę na brzegu tej rzeczki,
Co z niej nosiły wodę dulowskie dziewczeczki.



12. Źródło to zwane było Barbara,
To tajemnica jest bardzo stara.
Idź drogą Floriana, aż za znak rozdroże.
Najstarszą chatę we wsi chcesz zobaczyć może?

13. Chata ta po lewej, na małym wzniesieniu,
A my chodźmy ulicą z prahistorią w imieniu.
Za drugim mostkiem spójrz z drogi w lewo,
Tam dojdiesz do młyna starego.

14. Hałas niesamowity,
Szum, stuki i zgrzyty.
To były młyna odgłosy,
Gdzie na mąkę mielono kłosa.

15. Teraz gości tam cisza,
Która cieszy przybysza.
Dalej, postaw swą nogę
Z powrotem na asfaltową drogę.

16. Tam na kamieniu młynarza wspomnienie,
Na niego padają z drzew cienie.
Znajdź na kamieniu

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 zboża kłosa,
Które nie widziały, ni sierpa, ni kosy.

3 2

17. Następnie miń niewielką kaplicę
I skruc w „mączną” ulicę.
Patrz uważnie, bo tam, gdzie urwisko,
Było piaskowni wyrobisko.

18. Dojdiesz do ulicy pewnego hrabiego,
Zastużonego pana

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

.
Kierując w prawo swe kroki,
Po 200 metrach weź oddech głęboki.

11 12

19. Tam czeka na ciebie folwark stary,
Gdzie hrabia pijał z ziół różnych napary.
Legenda głosi, że służąca-czarownica w dworze pracowała,
Ona do pożaru dworku przyczynić się miała.

20. Gdy myła naczynia w balii powstawały wielkie wiry,
Drzwi i okna się otwierały, choć zamknięte były.
A gdy raz kulawy żołnierz siadł przy drodze na kamieniach,
Do otwierających się okien strzelił i dom stanął w płomieniach.

21. Miń folwark i gdzie zobaczysz kamień i trzy grusze,
Tam, ja duch Dulek odpocząć muszę.
Na kamieniu są

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 cztery,
Mówię ci to nie bez kozery.

1 5

22. W zaginionym sadzie gruszek nie zrywaj
Tylko folwarczyń ganeczek podziwiał.
Jest salon ukryty za drzwiami starymi,
Tam hrabia ucztował z gośćmi swoimi.



23. Dawniej drogą z tej strony,
Spacerował hrabia zamysłony.
Niegdyś była to aleja róż,
Tą drożką w dół pójdziemy stąd już.

24. Chodź ze mną prosto, nie skręcaj w lewo.
Z lewej łąka i potrójne drzewo.
Szukaj tablicy, która kierunek Ci pokaże.
Za niedługo ulica „Na Skałce” drogę nam wskaże.

25. Lasek brzozy na wzgórze się kłania,
A przed nim polna ścieżka w prawo się wyłania.
Tam idąc, gdy już na górkę się wdrapiemy,
Piękny widok zobaczymy, tam odsapniemy.

26. Jeśli ktoś wzrok ma sokoli, nie kaczy,
Tam

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

, kurhan i szkołę zobaczy.

1 14

Wszystkie literki zagadki zebrane
Haśło już prawie jest znane.

27. Teraz trzeba do asfaltu wrócić,
Żeby drogę sobie skrócić.
Gdy dotrzesz do asfaltu skruc w lewo trzeba,
z lewej strony skarpa, z prawej żyzna gleba.

28. Gdy już prosto iść nie możesz
Krzyż kierunek wybrać Ci pomoże.
Tu drzewa niebo zakrywają skrycie,
Idź, aż w zwierciadle ujrzysz swe odbicie.

29. Teraz tam, gdzie Twojej wędrówki początek,
Miń strażaków i sportowy zakątek.
Tam, gdzie len ma swe korzenie
szukaj skarbu pod



30. Dziękuję Ci bardzo za wspólną przygodę,
Kiedyś się spotkamy jeszcze może.
Bo w Dulowej atrakcji bez liku,
Kamienny szlak kiedyś przejdź podróżniku.

31. Zobacz, gdzie była zaginiona wioska.
Czeka też tu na Ciebie Puszcza Dulowska.
W niej łosie i bobry swoje domy mają
I ze mną, Dulkiem do Dulowej
ponownie Cię zapraszają.

Miejsce na pieczątkę

